

Spreektekst BVNL VJR

Voor mij als raadslid is dit, hier in de raadsvergadering, de enige plek waar ik alles kan en alles mag zeggen. Als raadslid geniet ik hier in de vergadering, van wat wel genoemd wordt, parlementaire onschendbaarheid.

Ik hoef hier zelfs niet te stellen dat ik iets vind, of dat iets mijn mening is, ik mag straffeloos beweren dat iets is zoals ik het vind.

Het is, voorzitter, dan ook schandelijk hoe het huidige gemeentebestuur functioneert en opereert. Het meten met verschillende maten is hier misschien niet uitgevonden, het wordt hier wel geperfectioneerd.

Onze grondwet spreekt van de scheiding der machten. De trias politica, die onderscheid maakt tussen de wetgevende macht, de uitvoerende macht en de rechtsprekende macht.

Hier in deze zaal heeft de gemeenteraad de wetgevende macht, ons college heeft de uitvoerende macht. De rechtsprekende macht ligt altijd buiten het bereik van het gemeentebestuur, zo zou het althans moeten zijn.

Hoe fout of onrechtvaardig individuele gedragingen ook mogen lijken, een oordeel hierover is -altijd- weggelegd aan de -onafhankelijke- rechter; dat kan niet in deze raad of in deze vergadering geveld worden.

Toch is dat laatste precies wat hier, in deze raad in januari 2022, twee maanden voor de gemeenteraadsverkiezingen van dat jaar, wél gebeurde.

Een fractievoorzitter werd beschuldigd van financiële malversaties. Let wel: hij werd beschuldigd, het wettig en overtuigend bewijs daarvan is tot de dag van vandaag -bijna drie jaar na dato- niet geleverd. Sterker nog: Meijer's advocaat beschikt nog altijd niet over een dossier van een mogelijke aanklacht.

Maar de raad ging er in januari 2022 in mee en dat betekende, naast een aanslag op Paul's mentale gezondheid, een feitelijke stop op zijn politieke werk. Behalve dan dat hij bij de verkiezingen voor BVNL wél weer een zetel won. Kennelijk zijn er voldoende kiezers die wel vertrouwen hebben in de aanpak van BVNL.

Het moet hier natuurlijk niet over BVNL gaan, maar het is een sprekend voorbeeld van hoe willekeur de boventoon voert in dit gemeentebestuur. Er zijn nog meer gebieden waar BVNL achtergesteld wordt bij de zittende netwerkpartijen. Ik zal daar nu niet over uitwiden, maar noem het ontbreken van fractieondersteuning en het ontzeggen van fractie-assistenten.

Regels, door deze raad of het college zelf gesteld, worden vaak volstrekt willekeurig toegepast, afhankelijk wie er tegenover staat. Dat zorgt voor rechtsongelijkheid.

In de korte tijd die ik zitting heb in deze raad is voldoende gebleken dat ook inwoners en ondernemers in deze gemeente lang niet altijd gelijk behandeld worden. Waar al twintig jaar of langer gewoond wordt mag dat ineens niet meer, op last van een soms enorme dwangsom, op een aangrenzend terrein verrijst een nieuwe villa. De gemeente verschuilt zich achter regels.

Er lijkt dit college veel aan gelegen te zijn om eigen fouten van de gemeente van decennia her nu ten koste van burgers te herstellen. BVNL vraagt zich af waarom juist dit in een tijd van grote woningnood een prioriteit zou zijn.

Wat BVNL betreft gaan we hier het debat aan over scheiding der machten, het respecteren van democratische principes en het tegengaan van rechtsongelijkheid. Of het nou om stukjes grond gaat, onduidelijkheid over woonbestemmingen of de toepassing van de wet Voorkeursrecht gemeenten, een directe inbreuk op het particulier bezit. Het moet consequenter en eerlijker.

Over de financiën is al veel gezegd. We koersen volop op een fiks tekort af. Maar plannen voor een peperduur polderpaleis bijstellen Ho Maar. Over drie Ho's gesproken. Ik zal er niet veel woorden aan vuil maken, BVNL is tegen het terugdraaien van bezuinigingen, tegen vermogens aan klimaatverspilling en tegen het eindeloos en onbeperkt financieren van hotelopvang en voor het voeren een sober en consistent financieel beleid, in het belang van Haarlemmermeer en de Haarlemmermeesters.